

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Ecclesiæ Avtoritate, & de ueterum scriptis Libellus

Melanchthon, Philipp

Vitebergae, 1550

VD16 M 3084

De Dionysio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35753

PHILIP. MELANTH.

prodest uetera scripta legere, primum propter
historici testimonia, deinde, quia illorum colla-
tio acuit & exercet studiosos. Ita proderit &
Origenis lectio, ijs, qui antea recte instituti
sunt, & summam Christianæ doctrinæ tenent.

De Dionysio.

Vnus est Libellus Dionysij de Ecclesiasti-
ca Ierarchia, qui propter historiam est utilis.
Cæteri continent ociosas speculationes. Illic au-
tem traduntur cæremoniæ Sacramentorum,
& ritus Ecclesiæ, & apparet mediocres adhuc
fuisse cæremonias illo tempore. Præcipue au-
tem ritus Missæ ibi considerandi sunt, ut appa-
reat recentiores in Ecclesia Papæ procul re-
cessisse à ueteri forma. Psalmi quidam & les-
tiones ex Euangelio recitabantur, dicebantur
preces pro Ecclesia & Republica. Postea
Presbyter stans ad Aram, recitabat uerba Chri-
sti de Coena Domini. Deinde distribuebat popu-
lo Sacramentum. Sequebatur gratiarum actio.
Hic fuit ritus Missæ, unde manifestum est,
Missam tantum fuisse communionem, nec fuisse
ullas priuatas Missas. Quin & illud mirandum
est,

est,

DE ECCLESIA.

est, q nec mentio fit oblationis, ne ritum qui a dem recenset offerentis. Hæc apud Dionysium præcipue prodest obseruare, ut antiquitatem opponamus ijs, qui defendunt abusus Missarum,

Recenset baptismum, chrisma, communionem, ut dixi, ordinationem presbyterorum, & eorum, qui uota faciebant, & unctionem mortuorum, ubi narrat, quales fuerint cæremonia funerum, cum cadauer in templo collocatum esset, præsentem populo recitabantur aliquæ lectiones ex sacris literis de resurrectione, Deinde iuebatur populus gratias agere in precibus, q hic pie decessisset in agnitione Euangelij. Addebatur adhortatio, ut sibi quisq; precaretur pium exitum ex hac uita. Hic mos fuit plenus pietatis, & laude dignus. Quæ enim possunt maiora beneficia cogitari, quàm in illo ingenti agone retinere Christi agnitionem, adiuuari à Christo & saluari. Hanc cæremoniam meliorem recentior ætas prorsus aboleuit retentis & cumulatis deterioribus.

Addit autem Dionysius, post hanc adhortationem abiisse presbyterum, & persuadisse
olo

PHILIP. MELANTH.

oleo cadauer, & precatum esse, ut Deus ei con-
donaret infirmitatem, quæ in eo reliqua fuisset
post conuersionem. Postea cadauer condeba-
tur in terram. Hæ tantum funerum fuerunt cæ-
remonie tunc quidem, nondum in Missa fiebat
defunctorum mentio, Multo minus offerebatur
corpus Domini pro mortuis. Hanc prophana-
tionem sacramenti posterior ætas addidit.

Hactenus de Dionysio, in quo et si cæremonie
aliquæ minus uiciosæ sunt, tamen sunt ini-
tia Monachatus, & hoc graui reprehensione
dignum est, q̄ non discernit inter Sacramenta
diuinitus instituta, & humanas traditiones. De
Chrysmate perinde loquitur ut de baptismo, &
æquat $\omega\alpha\gamma\epsilon\gamma\gamma\alpha$ $\epsilon\gamma\gamma\omega\iota\varsigma$, ut ita dicam. Mona-
chorum ordinationem etiam antefert ordinatio
ni ministrorum, quod est ualde uituperandum,
cum ordinatio ministrorum pertineat ad prædi-
cationem Euangelij. Illa uero Monachorum or-
dinatio sit superstitiosa, & tantum fiat propter
cultum prohibitum, iuxta illud: Frustra colunt
me mandatis hominum. Et tamen ibi Monacha-
tus uocatur perfectio. Ergo ualeant eius testis

D monia,